

Szerkesztőségi iroda:

R.-Szombat, Jánosi-utca 42. sz.
Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentelen levelek nem fo-
gadtnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonczy-utca 24.
sz. Rábely Miklós könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetés-, nyiltér-
és fel-zólamások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos pe ittor tér-
fogata . . . . . 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után . . . . . 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonczy-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legezészerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

1886.

„Boldog újévet!“

A keresztény vallás fonséges tanai között egynek sem érzem az új év első reggelén — oly közvetlen vigasztalását, mint ennek: „az Isten mindnyájunkra gondot visel!“

Vagy azt hinnék, hogy a mostani rossz napoknál jobb időket soha sem érünk már? hogy ha egy pillanatra beborul az ég, a nap is kialszik? hogy mert jégbörtönben ül a föld, a fű gyökere is kiszárad? hogy mert sok nemzet elnyomva hallgat, koporsóját is beszőgeztek? hogy mert rögtön nem segít Isten, talán meg is halt? Menjetek, menjetek kételkedő Mózesek! még ha oly kemény volna is sorsotok mint a köszikla, még akkor is a bizalom sűrű csöppeinek kellene abból csörgedezniük!

Habár nyelviileg egyesült nagy népek közé ékelve vagy — és önnön anyai kebleden is különböző ajku és vallásu néptörzseket táplálsz — bizzál magyar! és légy jó hittel; kétségbeesni a jövő fölött, annyi lenne, mint elhagyni a jó ügyet, ki annyiszor láttad Istent küzdeni ügyedért! ki annyiszor értél dicső feltámadást, neked nem biznod Istenben, nemzeti bűn volna. — Ős jogaidat féltetted, adott aranybullát. Elszórtak, széttiportak a vad tatárhadak? adott lánglelkedű, országteremtő IV-ik Bélát. Rablánczra fűztek a mohácsi vérmezőn? adott diadalmat Buda váránál. Elnyomták legdrágább kincsedet, nemzetiségedet s alkotmányodat? adott Rákóczy Ferenczet, adott 1790-iki országgyűlést, adta később Kossuth Lajost, Batyányi Lajost, Deák Ferenczet. — Ó, hála és dicsőség neked népek atyja, szabadság szent Istene! ki ezer évig őrizted a magyart világrendítő viharok között, ki annyi jótéteményekkel halmozál bennünket. Segíts, őrizd és védj meg ezután is minket, főleg ha majd

az éjszaki kényuralommal kellene leszámolnunk. Tedd akkor testvéreinkké az ellenünk zudítandó népeket, kiknek szabadságát vivjuk ki akkor, midőn a magunkét megvédjük.

Egyszermindenkorra különösen ajánlom magyar honpolgár-társaimnak „a testvéri egyetértést.“ János apostolról olvasom, hogy midőn már megöszült, elöregedett, rebegő nyelvvel csak e kevés, de drága szókat mondogatá hiveinek; „fiacskáim szeressétek egymást.“ A magyar nemzetnek is van egy ily szent Jánosa, kinek ajkain ezredéves tapasztalás ül; ki szintén megöszült a bölcsességben, de nem öregedett meg a szeretetben — és ez nem más, mint a magyar történelem szelleme, mely komolyan, mint az ég zenéje, s még onnét kezdve a pusztaszeri gyűléstől, azt hangoztatja szüntelen füleinkbe: „testvérek! honpolgárok! szeressétek egymást, legyetek egyetértők!“ — A multba nézek, s szemeim előtt képek vonulnak el a nép-emésző harezok napjaiból. . . . Látom föltámadni az Abák, a Salamonok korát. Látom vérhajnalban fölkelni az aradi bosszu-napot — a saji vészt — a Garákat és Ujlakiakat — a Szapolyaiak viszályterhes napjait — látom és megrendülök, és egész ősi atkunk fájdalomát átérve kérdelem: tehát még sem okult a magyar? tehát ezután is az egyenlenség vad agyarái duljanak bensejében? Ó nemzetek öldöklő ördöge, egyenlenség! meddig lázítod még az apát, fia; a testvért, testvére; a polgárt saját nemzete fiai ellen? meddig iszod még a drága vért, melynek csak a honboldogság és dicsőség fáját kellene öntözni? mikor szünöl meg már fölgujtogatni fejeink fölött a házat, melyben csak a béke és szeretet olajágának kellene virulnia?!

Nézz Arpádra magyar! ki hazát állita nemednek, nézz és csodáld az erőt, a hatalmat, mellyel a négy folyó országát meghódítá s Európát megreszketteté . . .

Érjük be csak a jelennel,
Nem biztos a jövőndő,
Sirhatunk még, ha elmulik
Ez az új ó esztendő.

V. S.

A „Pesti Hirlap“ műhelyében.

Sohasem láttam még nagy nyomdát és szerkesztőséget. Mindezek egy lebegtek előttem, mint valami misztériumok, a miket csak sejtteni lehet, de tudni nem. Némelykor megkapott a kíváncsiság, de a magamfajta vidéki ember hamar letesz arról. Mert a mikor kíváncsi, éppen akkor nincs neki alkalma; a mikor alkalma van, éppen akkor nem kíváncsi.

Olyan nyomtató instrumentumot láttam már, a mit ember hajt, a minőn itt a mi újságunkat nyomják: ez sem egészen bolondság, de még sem az az igazi. Egész mesék szárnyalnak arról.

A „Pesti Hirlap“ot járatom már jó ideje. Még pedig megmondom, miért járatom.

A Kerekes Jóska a nyereggyártó szomszédom szidta le egyszer előttem: akkor még én csak heti lapot járatam.

Azt mondja ugyanis Kerekes Jóska, van annak már vagy három éve:

— Megjártam a lapommal, ezudarul megjártam.
— Melyik lapot járattja?
— A „Pesti Hirlap“ot, mert azt hallottam volt, hogy ez a Kossuth lapjának az unokája.
— Hát nem az?
— Nem kell-nekem többet, mert nagyon szereti a zsidókat.
Kevés vártatva benyitottam a sarki boltba a pálinkás zsidóhoz, a ki éppen csapkodta dühösen a pudlihoz a „Pesti Hirlap“ot.
— Mi baja Móricz komám azzal a szegény újsággal?
— Hogyne dühösködném, mikor ez is a zsidók ellen agyarkodik.

Kevés szóból ért a magyar ember. Hm, valami pompás igazmondó lapnak kell annak lenni! Ha a zsidó is megtalálja benne, ami haragítja és a keresztény is, akkor az a lap igaz uton jár. Mindjárt is elhatároztam az anyjukommal, hogy praenumerálok rá.

Azóta folyton járatom s mondhatom meg voltam vele elégedve, megszerettem, nem tudtam el lenni nélküle, minden egyes munkatársát megösmertem, olyanok lettek azok nekem két év alatt, mintha a legjobb pajtásaim volnának. Szinte el-

azon erő és hatalom az „egyetértés“ volt! Nézz nagy Lajosra és csodáld a fényt, a gazdagságot, a három tenger fölötti uralmat, mely a magyarok szent koronáján ragyogott . . . e fény, e gazdagság, ez uralom az „egyetértés“ volt! Nézz Mátyásra, az egyenlenségen diadalmaskodó Mátyásra, a valódi nemzeti dicsőség zászlóvivőjére, a honfi királyra, kinek hős hadát nyögé Bécsnek büszke vára; ki nekünk a késő kor-nak is megmutatá, miként lehet boldog a magyar hazája; nézz reá és csodáld a hatalmat, diadalmat, a dicsőséget, mely Buda várából egy világra szárnyalt, és tudd meg, hogy e diadal, e dicsőség az „egyetértés“ volt! Nézz e század ötvenes s részben hatvanas éveire, melyekről elmondhatjuk, hogy átkozottak szemeik előtt, melyekben elosztották ruháinkat és kockát vetettek öltönyeinkre, jogainkra, szabadságunk és országunkra: ez években semmink se volt, mi vigaszt és balsamot hintett volna sajtó sebeinkre; csak egyet birtunk, egy valamit, mi mint az arany a szirtek ös-kebleben, ugy fejlődött szívünk belsejében; egy valamit, mi szent némaságában is oly hathatósan szólott, mi tiszteletreméltókká tett a világ előtt, s félelme-sekké az önkény s káröröm szemeiben — és ez a valami — tisztelt gömöriek — az „egyetértés“ volt!

Miért hát ma nyugtalankodni? miért békétlen-kedni? Hol azon alávaló lélek, ki elakarná dobni a fegyvert, mely szerencsétlenségünk napjaiban egyetlen jó barátunk volt?! Itt az ideje, hogy vetélykedve, hű fiai legyünk az annyit szenvedett közös édes anyának, hogy méltó polgárai legyünk e hazának — méltók leszünk pedig az „egyetértés“ által! Itt az ideje, hogy félre téve a nemzetiségi káros villongást — váll-vállhoz vetve munkálkodjunk a közboldogság megépítésén — munkálkodni fogunk pedig az „egyetértés“ által! Itt az ideje, hogy mindnyájan, kik e haza népei vagyunk — noha nyelv s vallás tekintetében külön-

képzeltem magamnak, hogyan nézhetnek ki. Köpczös, kedélyes embernek képzelem Borostyáni Nándort, a ki nagy has-sal és tokával esibukozva írja kedélyes tárczáit, Törs Kálmánt pedig hatalmas levante-alaknak gondolom, hosszú fekete hajjal, a ki czikkirás közben dühösen perczegtetni tollát s egy-egy esattanós mondatnál felugrik s megfenyegeti öklével Bécsét. Nagyon derék ember lehet az. Mikszáthra meg mertem volna esküdni, hogy ugy néz ki, mint ama öreg ur az „Urambátyám“ czimlap-ján. Vegtelenül szeretem olvasni Beksicset is, látszik minden sorából, hogy nagyon szereti hazáját, de rosszul választja meg a barátait. Quintus szintén jóízű ember, Táborit is szeretem, olyan vékony czingár legényke lehet, a ki örökké a szüvésznök után futkos. . . De hát magam is olyan hamis kópé voltam jogász-koromban.

Az öreg Pulszky urat már ösmerem a „Bolond Istók“-ból. Akármit ír, mindig sok abban a bölcsesség. — Az öreg Pulszky tovább lát az orránál. S ezzel nagyon sok van mond-va. En csak azt csodálok, hogy a mit ír, azt az orrával le nem törli.

Egyszóval megszerettem a lapot s el nem tudnám hagy-ni semmi áron. Most ősz felé nagyon megromlottak a szem-eim, s minthogy a „Pesti Hirlap“ betűi is nagyon megrom-lottak, már-már az elválás küszöbén állottunk, midőn egy nap, valami négy hete annak, egyszer csak megjelent az én ked-ves lapom megifjodva, ragyogó pompában.

Megörültem neki. Mintha csak kitáitálta volna, hogy valóni akarok, hogy a szemem fáj.

Örömben elhatároztam halálból, hogy mint hajdan a jó öreg Zajtai István, betérek Budapestre s meglátogatom az új-ágotam.

Egész esodákat hallottam a rotációs-gépekről, s lapomat most rotációs-gépen nyomják, az új kornak eme csodáján. — Nem kell már többé felhasitanom a kezemmel, fölívágvá ka-pom, maga az a bolond rotációs-gép metszi fel s olyan nyo-mot hagy, a merre vág, mintha ki lenne csipkézve.

Előkelő dolog ez. A mi a dábanál a brüsszeli csipke, az a lapnál a megcsipkézett szélek.

Egy szó mint száz, a mit föltettem magamban, meg is escelekedtem; egy szép délután ott toppantam a „Pesti Hirlap“ műhelyében.

Öt nagy előzékenységgel fogadtak. De nekem mégis furesáu esett. Mert én egészen idegen voltam rájuk nézve, ámbár egy cseppet sem éreztek velem, mig ők egészen ismerősek voltak, noha én ezt nem birtam velök éreztetni. Ha-

T Á R C Z A.

1886. január 1-én.

Tul vagyunk az ó-esztendőn,
Hála isten, hogy letelt,
Felejsük el és mutassunk
Az új évrnek tárt kebelt. —
Sok nehéz bú nyomta szívünk,
A régi-ben sok baj ért. . . .
— Sebaj, hoz az új esztendő
Homlokunkra majd babért.

Itt egy rokon, ott egy barát
Kiket a hon megtalált,
Itt egy jegyes, ott egy jó férj
Kereste fel a halált.
Eltemettünk sok örömet,
S nyertünk ezer bánatot.
— Sebaj! Az új esztendőben
Nem lesz a kit száujatok!

Kinek lelke már a multban
Sok reménnyel hajtja ki:
Ne búsúljon, az új évben
Szebben fog kihajtani.
Ki a multban megcsalódott,
Vagy nem nyert a lutrián:
Soh'se törje árva lelkét
A szeszélyes sors mián!

Lesz még szülő és lány kenyér,
S lesz az is, ki megegye, —
De hogy a sors mit rejteget
A jövőben tudjuk-e?
Vajjon kik a necrologot
Irjuk most a mult felett:
Nem felettünk ejtnek-e majd
A jövőben könnyeket?

Mit törödnénk hát a multtal?
Létünk egy arasz csupán,
És e rövid lét utain
Ne járjunk a vágy után.

böző testvérek — egyetértve egyesüljünk e haza szeretetében! . . . S ki az, ki akkor az egyetértő nemzet sorsa fölött aggodni merne? ha hangyák volnánk is, még is volna látatja egyetértő munkálkodásunknak . . . ha kövek volnánk is, még is fényes épületet tudna belőlünk alkotni az egyetértés . . . ha vizesöpek volnánk is, még is hatalmas tengerré nőnénk, ha egyesülünk! — s mit nem művelhet „annyi elme, annyi szív, ha egygyé dobban s együtt viv? egymást érte, boldogítva ily egy nép, bármí vésszel bizton, bátran szembe lép.“

Szent kötelességünk mindig a tiszta s áldozatkész hazafiasság; de főleg mikor a haza megmentésének óriási munkája vár reánk. Am a hazafiasság nem a cifra beszédek czimbalma; a hazafiasság tett; és a ki honáért tenni nem akar, a ki nem kész ha kell ésszt, pénzt, ha kell vért áldozni a haza oltárán, az mindennek mondhatja magát a világon, de hazafinak, becsületes hazafinak semmi esetre sem!

Állj elő polgártárs, ki elmédet, szívedet a hon szolgálatára képezted: add elő tanácsodat bátran, tartalék nélkül, ha elvetik is szívesen kell viselned, ha elfogadják, úgy, bár oly parányi jót eszközöltél is mint egy hajszál, meg vagy jutalmazva, mert tudod, a karthagói bölgyek, hajfürteikből készítének honuk megvédelmezésére kötelet.

Állj elő polgártárs, ki a hon áldásaiból jelentékenyebb részt vettél, ki birsz földet a vérrel áztatott hantokból, vagy egyéb értéket, mely a hon emlőin gyümölcsöz. Látod, még vagyonilag mindig gyenge a sokat szenvedett haza! fizess le, fizess le tehát neki az anyagi tőke kamatját, melyet nagylelkű kezeiből vevél . . . ha egy drága mentéd van, add az ő fejlődési vállaira, ha gyémánt gyűrűd van, add az ő ujjaira; ha aranyod, ezüstöd, szórd lábai elé; mert ha szükségben van, megérdemli azt tőled, sőt ha nélkülözhető filléred vagyon is, ne késlekedjél azt följárlani, mert a fillér sokszor nagy adományokkal ér föl.

Vagyonid érdekeid szenvednek? tünnöd, várnod kell, míg a haza jobblétre derül, vagy föl kell áldoznod azokat is örömet, mert Istened érdekében kívül nincs érdek a haza érdeke ellenében, nincs jólét, míg a haza jóléte forog kérdésben.

De még itt sem szabad megállapodni. Midőn a honra válságos, megrendítő pillanatok következnek; midőn megharsan Kárpátoktól Adriáig a véres szó: „a haza veszélyben van!“ midőn a sors a lenni, vagy nem lenni nagy kérdését dobja a nemzet lábai elé — akkor, akkor még azzal sem szabad perczig sem fukarkodnunk, mi legdrágább előttünk, az az vérünkkel, életünkkel! — A hét vezér esküjében mi is szerelmet esküdtünk a hazának! a nemzet becsülete a mi becsületünk is — és az ő halála, igen, az ő halála, a mi halálunk is!

Ugyanazért Gömör- és Kishontmegye bármily nyelvű fia és leánya, légy bár ur vagy szegény, nemes — vagy hiszen már mind nemesek, egyenjogú testvérek vagytok — légy hálás hazád iránt, mutasd

meg háládat szíves áldozatban; szeresd a hont, ez édes hont „tégy érte mindent, életedet ha kell csekélybe vedd, de a hazát könnyelműn kockára ki ne tedd, tőrj érte mindent, a mi bánt, kint, szégyent és halált; de el ne szenvedd, el ne tőrj véred gyalázatát!“ Te pedig ó hon, új életre ébredt ezer éves édesanyánk! tekints e megye fiaira, leányaira, kik mindnyájan érted égne, lángolnak, kik imádságaikba foglalnak, kik téged vérök omlásával is vallani készek . . . tekints reájok ez új év hajnalán, és vigasztalódjál! Es Te, népek halhatlan Istene! ki ezer év előtt e földre vezetted, ki annyi vízivatar között megvédelmeztél, ki hatalmas karjaiddal annyi bütengeren keresztül hoztál, adj bizalmat, kitartást, erőt az újabb ezer évhez — s annyi keserű után hozz ránk vig éveket, megbühödté már e nép a mulat s jövőket! **Holló.**

Szemle.

Igy tetszik nekem a tisztelt vármegye! Sürgés-forgás, elevenség mindenfelé, biztatások, capacitálások, viták zaja hallatszik, mintha minden ér, mely az apathicus vármegye testén keresztülfut, új vérkeringést mozgatna folyamatba — mintha csak felébredtünk volna!

Mivelhogy alispán-választás léssen. Ez a napi kérdés. És e fontos készülődéseknél, hál' Istennek, nem igen hallom a korteskedés triviális zsidáját, itt a meggyőződés és az elv feyverei lépnek a sikra.

Sokszor tünődve áll meg tekintetem azon a sárga palotán, és elgondolom, hogy miért is kell e modern köztömben oly avult léleknek uralkodni? Ez nem frazis, ez való. Az állami egyetemes czélok, és a specialis institutiók fejlődésének alig van hatalmasabb akadályfala, mint a vármegye, melynek beléletében oly híven ápoltatnak „az ósok hagyományának szent ereklyéi“ hangzatos czime alatt a legelavultabb dolgok. Nem specialis Gömörmegyeről szölok; ez meg sokkal fogékonyabb mint más vármegyék, s nekünk épen a fejlődés legnehezebb stádiumában volt annyi szerencsénk, hogy a közigazgatás gyepölőszárai oly kezekben futottak össze, minők a boldogult alispánéi voltak, s azok a napi teendők halmaza mellett még ráérték a nemzetiségi surlódások erélyes és tapintatos kormányozására is.

De általában a vármegye kérdése: zugó darázs-fészek. És a kinek ebbe nálunk belé kell nyulnia, bárki legyen, az az új alispán lesz. Nem elég ide a jóakarát és az elméleti képzettség, még ahoz erélynek, bátorságnak, függetlenségnek és különösen roppant tapintatnak kell járulnia.

En bizony nem korteskedem. Válasszanak meggyőződésük szerint: a közönség látja ki mit művel. Hanem egyet ne feledjenek: azt, hogy az alispán nem clique-k, még csak nem is a t. megyebizottsági közgyűlés alispánja, hanem az egész vármegyéé, melynek épügy számbaveendő tagja a legutolsó szántóvető pór, mint a tizezer holdas nagyur.

Kölcsey mondta: „Emberek teszik a hazát, nem az élet nélkül való térségek és halmok . . . .“

Szabadalmas Rimaszombat városnak 1886. évi költségvetési vitája is napirendre került az elmúlt hétfői választmányi gyűlésen.

Hatahna roham volt ez! Kár, hogy nem értem egészen. Miért van ez — uraim — hogy oly könnyen összetévesztik önök a személyi viták hangját a közügyek felőli nyilatkozás modorával? Itt az indulatokat jobban féken kellene tartani; a szenvedélyes hang csak ott indokolható, hol malitia vagy perfidia ostorozásáról lehet szó. A meggyőződés is csak akkor respectálható, ha észszerű, ennek pedig alkatrészei a higgadság és megfontoltság.

Lehet, hogy a város pénzügyi bonyodalmakba keveredett, de miért nem nézik önök azt, mi ezekkel szemben áll? Csak a vak nem veszi észre, mennyit emelkedett az utolsó három év alatt is e kis város kereskedelmi és mindennemű érékforgalma! Minden téren fellendülni látjuk falaink között az életet; az építkezések vállalkozókat és munkásokat vonzanak ide, ezek ismét az ipari üzletágak érékforgalmát növelik; — a munka és a tőke szakadatlanul hullámszik, s ébreszti az ambíciót, a szorgalmat és a képességet.

Egy város igen nagy testület. Nagy hiba volna annak működését kicsinyes szempontokból mérlegelni, Keresni kell az általánosságot, s a partialis érdekeket összhangba hozni a közigazsággal.

És végre is az a „domestica“ még nem oly retentő mumus, mint a minőnek képzelik. Magával hordja az időlegesség bélyegét. Addig viseljük terhét, míg szükség lesz reá. — A város — de hiszen mi vagyunk az a város — nagyszabású vállalatokba fogott, erkölcsi kötelesség azokat elősegíteni.

Vagy beleegyeznek-e önök, hogy ne legyen követet, hogy Szabadkát eladjuk, hogy a méntelepelt elhelyezzük innét, hogy a tűzérseget elvigyék, hogy a

„Három rózsát“ ne restaurálják, hogy a tagosítás előtti birtokviszonyok állittassanak helyre, hogy a tisztviselők fizetése leszállíttassék, a „Huszár“ vendéglő ne legyen renoválva, a gymnasium és ev. leányiskola felépítve, s hogy ne legyen Rimaszombatban se esendörparancsnokság, se igazságügyi palota, Kurinezon meg földmives-iskola, stb.? Melyiket engednék el?

Ne bántsák azt a költségvetést, inkább gyönyörködjenek velem együtt ennek a mi kedves kis városunknak az előhaladásán.

Mert nemcsak az embereknek, a természetnek és időnek kell megújulnia, hanem az elveknek és igazságoknak is, s a valóságoknak ezen örök törvényszerinti mozgásában fejlik végetlenül az — — — emberi tökéletesülés!

Tschew-Egueux.

Városi közgyűlés.

A múlt hó 29-én tartotta meg Rimaszombat városának képviselő-testülete rendes havi közgyűlését. E gyűlés érdekes reánk, rimaszombatiakra nézve különösen azért is, mert úgy látszik, hogy a tanácsnak egyik indítványa ismét felfogja idézni azon nehézségeket, melyek a sertéstartás elé — különösen a tagosítás bevezetése óta — tornyosultak.

E nehézségek ugyanis abban álltak, hogy az ugarrendszer elhagyása folytán különösen a kisbirtokosok, a nyári legeltetés lehetőségétől megfosztottak, dacára annak hogy mi akkor is kifejezést adtunk azon óhajunknak, hogy a város közönségét az akkor még jövedelmező sertéstartástól megfosztani nem kell, s ha már a kisbirtokosok tömörülése nem jöhetett létre: gondoskodni kell oly expedienstről, mely lehetővé teszi az egyes gazdáknak azt, hogy sertéseiket legeltethessék. Ekkor tettük azon indítványt, hogy a város tulajdonát képező s 190 holdat tevő „Gernyő“ birtok, melynek talaja — miglegyesek használták is — kellőképp nem gondoztatott, sertés legelőnek tartassék fel, mert ez által a kisványodott talaj új erőt nyer egy részről, míg más részről a sertéstartó gazdák nem lesznek kénytelenek egyik jövedelmező keresetforrásukról lemondani.

Indítványunk elfogadtatott, a Gernyő sertés-legelővé lett, s valóban csekély évi díjért jó legelő állt s áll még ma is rendelkezésünkre.

Azonban épen ezt fenyegeti most veszély, melynek részint a körülmények, részint pedig azok az okai, kiknek érdekében a város e birtokrészt az említett czélra átengedte.

Ugyanis mint a gyűlésre felterjesztett gazdasági tanácsosi napló mutatja, városunkban a sertésállomány a tagosítás óta annyira megfogyott, hogy a feuti birtoktest holdja a befolyt legelési díjban alig jövedelmez 1 frt 42 krt s így a városi pentárnak e miatt évenként tetemes vesztesége van. — Ez indította a tanácsot arra, hogy indítványt tegyen a bérleti év letelte előtt arra nézve, hogy a város e birtoka jövedelmezőbbé tétessék.

Hogy erre a városnak nemesak joga van, de kötelessége is, minden elfogulatlan tudni fogja, s hogy czélját érje, következő esetek merülhetnek fel: vagy feljebb emelni a legeltetési díjat, hogy illő jövedelemhez jusson, vagy másnak s más czélra adja ki haszonbérbe, midőn a fentebb vázolt eset ismét előtérbe fog nyomulni, mert nem leend legelő.

Az első eset még nem lenne nagy baj, ha a sertések ára az utóbbi időben tetemesen nem esökkent volna; de így félni lehet attól, hogy az idő jobbrafordultafelől sokan kétségbe esve, a sertéstartással fel fognak hagyni, s így vagy a város fog még ennek dacára is károsodni, vagy pedig azok lesznek tulságosan megadóztatva, kik a jobb időbe bizva, egyik megsokított s valljuk meg nem kevésbé jövedelmező keresetforrással felhagyui az idő mostohasága dacára sem akarnak; míg a második esetben még a lehetőségtől is meg lesz fosztva a kisbirtokosság.

Hogy tehát egy részről a város se veszítsen, más részről pedig a közönség se veszítse el a legeltethetési jogát, szerintünk legezészerűbb lenne a sertésállományt annyira szaporítani, hogy a befolyó bérleti összeg legalább is méltányos jövedelmet juttathatna a városnak.

Ugyde itt meg az a baj, hogy a sertés ára nagyon leszállt; hiszen azok, kik hizott sertéseket adtak el, rendszeren veszteséget szenvedtek. — Tökéletesen igaz, de hisszük, hogy rövid időn változni fognak itt is a viszonyok, s nem leszünk kénytelenek máskor is veszteséggel adni tul a hizott sertéseken.

Ezeket azért láttuk jónak elmondani, mert a bérlet május hóval lejár, akkor aztán mit fogunk csinálni, ha előre nem gondoskodunk.

A városi képviselőtestület egyébiránt utasította a tanácsot, hogy e tárgyban indokolt véleményét terjesszen be.

A közgyűlés nevezetesebb tárgyai voltak még: Dr. Szabó Samu megyei főorvossá választatván, a városi orvosi allomásról lemondott. — A lemondás az illető érdemeinek jegyzőkönyvbe iktatása s a képviselőtestület köszönetének nyilvánítása mellett elfogadtatott s a pályázat hirdetése kimondatott, választási határnapul január 14-ik napja kitűzetett.

Weisz Károly bemutatta a kir. közjegyző által hitelesített átruházási okiratát Hell Jakabnak, melyben ez utóbbi a regálé-bérletet Weisz Károlyra ruházta át. — Az átruházás tudomásul vétetvén, Hell a regálé-bérleti szerződésnek reá vonatkozó pontjai alól felmentetett, s 8000 frt biztosíték kitáblázása megengedetett.

Az 1886-ik évre a városi képviselő-testületnek adóalapján következők lesznek tagjai: Dapsy Vilmos 1311.22. Samarjay János 1026.47. Baksay József 444.78. Hennyey Kálmán 435.02. Bernáth Gyula 428.36. Engel Adolf 386.54. Mészáros Balint 358.50. Csider Károly 340. Broncs István 336.23. Molnár József ügyvéd 333.54. Id. Löcherer Tamás 326.52. Gasko János 296.37. Dr. Lichtschein Adolf 291.20. Dr. Marikovszky Gusztáv 284.24. Beliczky Viktor 271.86. Liszka József 259.40. Ifj. Süteő István 252. Madarász Lajos 231.02. Konyha József 222.12. Kovács István (Cseh) 217.46. Lengyel Pál 197.07. Kemény Bertalan 196.44. Dr. Szabó Samu 181.60. Szerényi János 169.02.

A költségelőirányzat egy bizottsághoz lett utasítva, mint-hogy újabb teendők merültek fel, melyek az eddigi megállapítást lényegesen módosítják.

Az 1884. évi számadások megvizsgálatán, helyben hagyattak s felülvizsgálás végett a megyéhez felterjesztettek.

A város belterületén nyílt helyeken levő számadások elbírálásának határideje március 15-ig elhalasztott, egyszerűen mind egy bizottság küldetett ki egy közbiztonsági, tűzrendőri szabályzat kidolgozására.

A felső malom újabb három évre jelenlegi bérlőjének adott ki.

Téglára 1000 dbonként az 1886-ik évben polgárnak 14, nem polgárnak, de helybeli lakosnak 16, idegennek 18 forintban állapított meg.

Ezeket kívül még több, inkább egyeseket érdeklő ügyek letárgyalása után a gyűlés eloszlott.

A legszebb karácsonyfa.

Nagy-Rőcze, 1885. december 30.

A kiváló nemes lelkeknek egyik legragyonzóbb tulajdona, hogyha bár magok jöhetnek örövendek, nem maradnak közönyösek szenvedő embertársaik nyomora előtt, sőt ellenkezőleg megosztva földi javukat, sietnek a szenvedők, a nyomorral küzdők fájdalmait enyhíteni, s azoknak, meleg részvétökkel, kinjait felviselhetőbbé, könnyebbé tenni, — így vélvén emberi legnemesebb, legmagasztosabb hivatásukat betölteni. Egy Puskás nevű szegény postaszolgá az, ki kiáltó nyomorával felkelté maga iránt a közrészvétet, kit a mily mostohán látott el a végzett anyagi javakkal épen olyan bőven áldott meg gyermekekkel, adván neki először hármat, aztán kétszer per ketőt. Ő maga hetek óta súlyosan szenvedő nehéz betegséggel küzd, s ugyanazon idő alatt, élettársa újból egy szenvedésre hivatott apró lénynek ad életet. E valóban számalomra méltó család szívrepesztő helyzetéről értesülvén városunk egyik legnemesebb fia t. Mihály Dezső ur és neje, nem késtek egy pillanatot sem mulasztani, hanem rögtön siettek ruha és étel-neművel segélyre lenni a hideg, betegség és éhséggel küzdő elhagyott családnak, s t. Mihály Dezsőné urhölgy, meggyőződve a nyomor nagyságáról, mint a vörös kereszt-egylet elnöke, felhívás útján közadakozásra hívta fel városunk nemesen érző emberbarátait. A felhívás a mily gyors épen oly szép eredményt mutatott fel, fogadják ezért az illetők a legelismertebb köszönet nyilvánítását.

Befolyt összesen 35 frt 20 kr., mely karácsony estéjén részben a szenvedő családnak lett kézbesítve a legszükségesebbek beszerzésére, részben Karácsonyi postafőnök ur kezéhez letéve, hogy azzal időközileg belátása szerint segélyezze Puskást és családját.

Mihály Dezső ur és neje emberbaráti utánzásra méltó nemes eljárásukért leljék legszebb jutalmukat azon tudatban, hogy a legszebb karácsonyfát ők állították fel, irt és gyógyulást szerezve azzal nem csak örömet egy oly családnak, ki ugyanakkor a végkétségbeesés kínjaival küzdött. E nemes cselekménynek eredményessé tételéhez a legodaadóbb készséggel járult városunk nemesen érző polgármestere t. Stefanosok ur, a következő urak adományoztak: Mihály Dezső 1 frt. Mihály Dezsőné 1 frt. Nagy-rőcze városa 5 frt. Stefanosok Károly 1 frt. Alexy Sándor 1 frt. Nagy-rőczei takarékpénztár 2 frt. Prékopa Károly 50 kr. Cseuka Albert 50 kr. Terlik Alajos 30 kr. Kölesön-segélyező-egylet 1 frt. B. 1 frt. Tóth Endre 1 frt. Vanyek 20 kr. Molitörisz János 1 frt. Szuhay Zsigmond 1 frt. Mihály Mihály 30 kr. Szeesky Antal 1 frt. Rusznyák Rezső 30 kr. Esegly József 50 kr. Matusch 30 kr. Solgovits 10 kr. Cseh János 10 kr. Homola András 10 kr. Latinák Frigyes 5 frt. Heinez Frigyes 1 frt. Grajner Lajos 1 frt. Nandrássy Gusztáv 50 kr. Dövényiné 40 kr. Mariányi Antal 30 kr. Petermann János 30 kr. Petrovsky 10 kr. Benyo János 10 kr. Plomomér 10 kr. Heinezel Carolina 1 frt. Hering Sománé 1 frt. Kissné 20 kr. Rőczey Emilia 50 kr. Dr. Lovassy Sándor 60 kr. Dedinszky Gyula 50 kr. Perjessy László 50 kr. Dr. Ligety Adolf 50 kr. Halassy Gyula 50 kr. Cseh Gusztáv 10 kr. Sift Adolf 1 frt. Összesen 35 frt 20 kr.

Alexy Sándor, mint a begyűlt pénz kezelője.

Fővárosi levél.

Budapest, 1885. december 31.

Olyan az élet mint valami kaleidoscop: minden érintésre újabb és újabb kép tárul a szemlélő elé. Csakhogy az életben mi is színes eszerpdarabok és apró homokszemek vagyunk; és bizony sokkal könnyebb néző közönségnek lenni, mint az élet szinpadán szerepelni, sőt szerepkörrel ellátott egyénnek lenni csak akarni is.

És ez különösen a hatalmasoknál szembeötlő. A megboldogult gömői viceispán sirján ma-holnap virágok nyílnak, s hányan lesznek a kik még addig ahoz a gondolathoz hozzá se szoktattak magukat, hogy elhunyt? Annaira állandónak hittük hatalmát, hogy még a változás, megdőlés stadiumának látogatását is, képtelenségnek tartottuk.

Igy tűnik le a ministerek, az államtitkárok zenithje is. Rebesgetik, hogy Oreczy Béla és Kemény Gábor, a két bírói miniszter, a magánéletbe vonul s Matlekovics Sándor nem lesz az új közigazgatási miniszter oldala mellett, ha Széchenyi grófot a király saját személye mellé szölli, és hogy a nagy ellenzéki szónok Szilágyi Dezső belép a Tisza-kabinetbe és így tovább. De hát ezek a hírek szerintem még koraiak.

Egy kandidatus miniszter mondta nekem, mikor egy más versio szerint épen le akarták a magas méltóságból tenni, hogy minden hivatalnok a annyira érzékeny, miszerint ha valamelyiknek véletlenül a tyukszemére lép, hát mindjárt szalad a hirlapokhoz s már más nap olvasható: N. N. állása tarthatatlan... stb. S ha aztán családoknak efféléket kiírnak az ő év végén a lapok, ki csodálkozik rajta a praenumerálás évadján?

Uj lap addig nem keletkezett. (A Mikszáth „Uram bátyám”-ja még vajdik); de igen is egy új íróval van több, Szalóczy Bertalan ref. lelkész fog Vereskőy név alatt szerepelni a „Fővárosi Lapok”-ban, bizony rábírhathatna Vadnai ezt a képzett papot, hogy tegye le ezt a „Borsszem Jankó”-ra emlékeztető nevet, ilyen antiszemita világban ki-ki zsidót lát benne.

Ujságírókban, hírekben és hirlapokban ezek szerint nem léssen hiány, csak előfizető legyen sok. És ezzel kívánok én a „Gömör-Kishont”-nak is boldog új esztendő! r. l.

Levelezések.

Murányvölgye, 1885. decz. 26.

Tisztelt Szerkesztő ur! Ünnepi örömeiket emelte két körülmény. — Még karácsony előtt kaptuk a „Slovenské Noviny”-t az ünnepe alatt pedig a „Vlast a Svet” nevű újságot fogva Budapesten megjelenő tót lapok mutatványsszámaikat. Előbbi hivatalos van pótolni a Besztercebányán, s később Trenosinben megjelent s ez évben megszűnt hazafias szellemű „Svornost”-ot, másrészt pedig ellensúlyozni a T.-Sz.-Mártonban megjelenő pánszláv szellemű „Národní Noviny”-t. Megjelenik úgy, mint ez, háromszor változatos politikai tartalommal. Már 10 frtnyi áránál fogva inkább a műveltebb közönségnek való, mely azonban nálunk — hila Istennek — már kevés kivétellel magyar lapot olvasván, aligha fog megyékben nagyobb számban elterjedhetni. Olvasó-körünk és kaszinóink azonban hazafias eszelekedtetet mivelnének, ha ezen lapot is járának. Nemcsak megérdemli a támogatást, de szükséges, hogy tájékozva legyen mindenki azon hazafias közdelemről, mely felvidékünkön a hazafias tót és a pánszláv párt között folyik. Minden hazafias tényezőnek tehát oia kell hatni, hogy a „Národní Noviny” helyett a fentnevezett és a tót közművelődési egyesület pártfogása alatt megjelenő „Slovenské Noviny” terjedjen el.

Míg azonban a „Národní Noviny” összes 1500 példányából megyénkbe biztos hozzávetés szerint nem jár több 30-nál, a köznép számára ugyancsak T.-Sz.-Mártonban szerkesztett s ugyanily szellemű „Národní Hlásnik” (nemzeti bakter) 3500 példányból megyénkbe 500 jár s terjeszti népünk között a haza és magyarelmes érzelmeket. Ügynekei minden családot bevonnak s ha az nem képes vagy nem hajlandó az egy frtnyi előfizetési összeget lefizetni: gondoskodnak róla, hogy kezdetben ingyen jusszon hozzá, s ily módon megkedvelvén annak olvasását, nemcsak előfizetője, de buzgó terjesztője is válik a Hlásniknak. Is veszedelmes eszméinek. — Mi fejlődik aztán ilyen bár esendes és lassu, de folytonos actióból, tuljuk, kik a szabadságharcot átéltek. Mindig fáj azert lelkünknek, hogy ezen olesó pénzért és ingyen terjesztett tót lapnak, — ha sajtószabadságunk mellett már túrni kell annak agtálását, nem volt eddig hazafias irányu ellenfele. A „Vlast a Svet” az lesz. A hazafias tót népnek valódi karácsonyi ajándéka, melynek áldásos hatását hamar meg fogjuk érezni, ha tanulva az ellenféltől, nem nézzük aláasó működését kiesiayló közönyt. hanem igyekezzünk a „Hlásnik”-ot kiszorítva, helyébe az új hazafias irányu s ép oly olesó néplapot terjeszteni. Közsezeink, melyek eddig a „Svornost”-ot járatták, igen helyesen eszelekednének, ha annak előfizetési árából most a „Vlast a Szet” 4 példányát hoztatnák, s a nép között terjesztenék.

Magyei közművelődési egyesületünknek is kiváló figyelmébe ajánljuk ezen tót néplap felkarolását. Hisz alapszabályai értelmében főcélja a hazafias értelem ápolása és terjesztése s erre alkalmasabb eszközt nem talál.

A polonkai állami kisdudóvodában, melynek sikeres működése e lapokban már ki volt emelve, s melynek tovább fejlesztésén dr. Kalcbrunner Hugó és a garamvidéki közművelődési kör oly lángoló lelkesedéssel és áldozatkészséggel fáradoznak, a pártfogók karácsonyfát állítottak fel a kisdudok eddig nem tapasztalt örömeire. De nagyobb volt az áldozatkész adakozók és pártfogók öröme, látván mily nagy haladást tettek a gyermekek rövid öt hónap alatt az előtők addig teljesen ismeretlen magyar nyelvben. Ilyen szép eredmény láttára nagyon sajnáljuk, hogy egy Nagy-Rőczén, mint Murányallyán oly lassan halad előre a tervezett kisdudóvodák ügye. Kir. tanfelügyelőnk s a közművelődési egyesület, helyesen tennének, ha azt megsürgetnék.

N.-Rőczén egyébiránt elég tontos kérdés foglalkoztatja most a mérvadó köröket. Niernese József pol. isk. rajztanár kérelmére a losonezi állami tarsi ökejédeben áthelyeztetvén, helyére Lahner György kis-kunfélegyházi rajztanár neveztetett ki. Mivel nevezett tanár az agyagiparban is több évi tanulmányt és gyakorlatot szerzett Münsenben és Zsolnai híres pécsi majolikagyárában, oly kikötéssel neveztetett ki, hogy az agyagipart is tartozik tanítani. Az iskolaszék és városi előjáróság most tehát azon fáradozik, hogy a polg. iskola mellett most agyagipari tanműhely is szerveztessek mielőbb. Ez nemcsak a polgári iskola tanulói számát fogja emelni, hanem megyei agyagiparunk fejlesztésére is kiszámíthatlan hatással lesz.

Havunk még mindig kevés, miért aggódnak is gazdáink.

Murányi J.

Hírek és vegyesek.

Alispán választási mozgalmak. Felkérteünk a következő nyilatkozat közzétételére: „Alólrottak megbízóink nevében is Török Bálint megyei árvaszék elnök urat a megyei alispáni állás jelöltségének elfogadására felszöllítvén, ő határozottan kijelentette, hogy megyénk jelenlegi viszonyai közt a jelöltséget el nem fogadja, miért is mindazokat, kik Török Bálint urat megyénk alispánjává ohajtották, értesítjük, hogy a megejtendő választásnál szavazataikkal szabadon rendelkezhetnek. Kelt Rimaszombatban, 1885. december hó 28-án. Szentiványi Árpád. Török János. Kubinyi Aladár. Pongrácz Pál. Molnár Lajos. Horvay Kálmán. Kishonthy Gyula. Szentmiklóssy Sándor. Horváth László. Lengyel Andor. Beliczky Viktor. Kubinyi Andor.

Hymen. Géczy Gyula tornamegyei szolgabíró és földbírtokos hétfőn, december 28-án vezette oltárhoz öv. Ragályi Pálné urnó bájos és szelleműs leányát Ragályi Gizellát Rozsnyón. Az esketést dr. Sshopper György rozsnyói megyés püspök végezte, násznagy volt Koós József Tornavármegye utolsó alispánja s nyoszolyó leányok Glósz Mariska és Hevessy Klára urhölgyek!

Főúri hangverseny. Deczember 20-án Szalatnyán (Nógrádmegye) Czebrían László gróf vendégszerető házában kitünően sikerült házi hangverseny rendeztetett, mely — mint rendes levelezőnk értesít — egy a vezető s tanító Kovácz Emil, mint a fő közreműködő tanítványok Czebrían Mária és Róza grófnők diéséretére válik: Közreműködtek még: Grünfeld hegedű, dr. Troján gordonkaművész és Zólyomi Jenő baritonista a legnagyobb elismerés mellett. Jelenvoltak: Mertens Vilmosné ó nagyméltósága, Forgách grófné, Pejacevich gróf, Simonyi Dénesné, Károlyi Miksa, dr. Plichta Soma, a losonezi gymnasiumi tanári kar Gresics vezetése alatt és a vasúti tisztikar. — A hangversenyt két óráig tartó táncz követte, s a diszes vendégkoszoru csak a késő éji órákban oszlott szét.

Dr. Zehery István jeles képzettségű fiatal orvostudor, városunk derék szöllöttje, a fővárosból hazaérkezett, s széleskörű tudományát és tapasztalatait a szenvedő emberiség érdekében eszentul vidékünkön szándékozik érvényesíteni. E jeles fiatal orvos különös tanulmány tárgyává tette a foggyógyászatot is, melynek titkait egy éven át kutatta Budapest legkitünőbb foggyógyászati tantermeiben, s e tudományok minden modern vívmányával ismerős, mi által tekintve, hogy vidékünkön e téren specialista nincs, örömmel nézünk elébe különösen annak, hogy e derék fiatal orvos mennyi hasznos szolgálatot fog tenni városunk és vidéke közegészségügyének.

Lelkész-választás. A derecsényi ág. ev. egyház a karácsonyi ünnepek alkalmával Buzágh István poltári segédlelkész választotta meg, még pedig egyhangulag lelkészül.

Előleptetés. Marton István, a gömői ifjuság egyik nagyreményű tagja, legközelebb tartalékos hadnagygyá léptetett elő.

Amerikaiasan. Újév első napján Rimaszombat város szöglégházain a következő esabos plakátok jelentek meg: „Boldog újévet! Szervusz pajtás, hová megy? Megyek a Nikodém kávéházába, hol ma este 8 órák a Danko testvérek kitünő zenekara első nagy zeneestélyüket rendezik ez évben. Jöjj te is oda, mert a ki élvezettel akarja megkezdni az évet, az ott lesz!”

Műestély. A rimaszombati dalárda, — mely érzi azon nagy feladatot, mi reá a Pécsen tartandó országos dalarversenyen vár, — lankadatlan buzgalommal készül s tökélyesbíti magát, s minden lehetét elkövet, hogy közönségünknek élvezetes és olesó mulatságokat rendezzen, melyeknek jövedelmei fedeznék az utazás költségeit. E célra folyó hó 6-án a „mükedvelő társulat” közreműködésével a „Három-Róza” vendéglő nagytermében műestélyt tart, melyen szüire kerül „A kék szoba” Berezik Árpádtól. Ezt követi: „Ehbesztó” Erkel Gyulától, felolvasás Gyurkovich Lászlótól, „Suhog a szél” (a rimaszombati dalárdának ajánlott mű) Kovácz Emilől, „A esendes vízi róza” Abt Ferenczről, „Nem hittem én” Volny Vilmostól. Kezdeté 8 órák. Helyárak: kőrszék 80 kr., zártzék 60 kr., állóhely 50 kr., deakjegy 30 kr., karzat 20 kr. — Ugy a változatos műsor, mint a nemes czél egyiránt meleg pártfogásra számíthat városunk és megyénk közönségének részéről.

Pentekkel kezdődik az 1886-ik év s pentekkel is végződik. Babonás emberek tehát nem sok jót várnak tőle s gyanakodó tekintettel néznek az ajtó felé, mikor a távozó ó-év az érkező új év kezébe adja a kilineset. A babonás hiedelmeket megvető emberek azonban közönyösen fogadják, mert sejtik, hogy ez sem lesz rosszabb a deáné vasznánál, a melynek rossz voltához pedig már mindenki hozzá szokhatott. Különböben meg volt az mar irva ezer év előtt, hogy „öröm és bánat felváltva fognak bennünket érni az életpályán, mint eddig.” Ennek a böles mondásnak az igazsága még most se avult el s azert a pentekkel kezdődő évet is csak úgy fogadjuk, mint a többi, s csak azt kívánjuk — olvasóinknak és magunknak — hogy többet hozzon az örömből, mint a bánatból. Az 1886-ik év különben közönséges év lesz s így 365 nappól fog állani 52 vasárnap. A három főünnepe közül husvét április 25-ére pünkösöd június 13-ára s karácsony deczember 25-ére (szombat) esik. A farsang tart vizkereszt napjától hushagyó keddig, vagyis január 6-tól március 9-ig, tehát 62 napig. Az ugynevezett uralkodó bolygó ez évben Merkur lesz, ennek azonban semmi jelentősége nincs. Az egyes évszakok a következő napokon állanak be: tavasz március 20-án s tél deczember 21-én 1886-ban esupán két fogyatkozás lesz a napban: egy gyűrűalakú március 5-én s egy teljes augusztus 29-én, mi azonban egyiket sem fogjuk láthatni. A holdban nem lesz fogyatkozás. A hold-változások minden hónapban rendszeren négyszer fordulnak elő, esupán július hóban ötször.

A rimaszombati korecsolyázó-egyletből. Most, mikor a jég-saison a lehető legkedvezőbb időjárás mellett épen tetőpontján áll, talán nem lesz egészen érdektelen e nemes és hasznos sport kedvelői előtt felemlíteni, hogy a rimaszombati korecsolyázó egylet tagjain belülni kívánók szóval vagy írásban jelentkezhetnek Institorisz Endre egyleti elnöknel s jegyek válthatók Folyami Kálmán egyleti pénztárnoknál. — Az egylet alapszabályáiból közöljük a következőket: „9. §. Tagja lehet az egyletnek kor- és nem-különbőség nélkül mindenki, ki egy egyleti tag által ajánlatik s fölvétele ellen a választmány nehézségeket nem támaszt. — 10. §. Az egylet áll: a) tiszteletbeli, b) alapító-, c) rendes-, d) foglalkozó- és e) pártoló tagokból. — 11. §. Tiszteletbeli tagok a választmány ajánlata folytán a közgyűlés által választatnak. — 12. §. Alapító-tagok azok, kik az egylet pénztárába egyszer-mindenkorra legalább 20 frtot lefizetnek. — 13. §. Rendes tagok, kik az egyletbe három évre iratkoznak be s évenként két forint tagdíjat fizetnek. — 14. §. Foglalkozó tagok azok, kik az egyletbe csak egy évre lépnek be s évenként 2 forintot fizetnek az egylet pénztárába. — 15. §. Pártoló tagok, kik évenként egy frttal járulnak az egylet céljainak előmozdításához, a nélkül azonban, hogy az egylet által nyújtott jogok gyakorlására igényt tarthatnának, kivéve a jégpályán való szabad megjelenést.”

Azok névsora közül, kik az árvák karácsonyjára adakoztak, tévedésből kimaradtak: Farkas Abrahámné 21 drb kalács és 5 frt. Raisz Miksáné: cipő, csizma, alma és 1 frt. Farkas Abraham: 5 frt. Kriston Lászlóné: 1 frt. Tibély Zsigmondé: ruhanemű és dió. Szontagh Bertalanné: 2 frt — az újévi üdvözlöket megváltották: Fabry János 1 frt. Kriston László 1 frt. Káposztás Józsefné 1 frt. Stolcz Mártonné 1 frt. Molnár József 1 frt. Kubinyi Aladár 1 frt. Dr. Lichtschein Adolfné 1 frt. Madarassy Dezsőné 1 frttal. — Fogadják a kegyes adakozók az árvák és szegények nevében ismételt köszönetemet. László Józsefné, igazgató.

Megjelent a „Paedagogiai Plutarch” 2-ik füzete, melyet Orbók Mór szerkeszt s Drottler R. ad ki Pozsonyban. Kitünően írott életrajzokat s felette sikerült képeket találunk e füzetben is. Trefort életrajzát Dr. Ferenczy József, az orsz. közoktatásügyi tanács jeles tollu jegyzője írta meg, kinek gyönyörű stílusa s erős jellemzése itt kiválóképen érvényesült. Rousseaut Füredi ismeretli, a ki Rousseau „Emil”-jét is magyarrá fordította. Richtert Dr. Zsengery. Basedowot Dr. Márki, a közkezdveltségű életrajzíró mutatta be. Luthert, a nagy mestert, Ebenspanger, a lövői képezde jeles főnöke méltatja, míg a nem régeu jubilált Szilágyi életrajzát Gerevich E. írta meg sikerülten. — Melegen ajánljuk ez életrevaló vállalatot az érdeklő szakemberek és a nagy közönség figyelmébe.

Felelős szerkesztő: LÓRINCZY GYÖRGY.

Bérlés.

Egy jókarban tartott falusi birtok, mely áll 95 osztályozott hold szántóföld és kítőnő termő rét, 17 hold erdei legelő, és 101 hold vegyes közös legelő 450/1860-ad részéből, gazdasági épületekkel (istállók, csűr, magtár, lakóház, kert) vasuti állomástól egy órányira távolságra fekvő helyen kedvező feltételek mellett, gazdasági felszerelés, marha, őszi vetés és takarmány állománnyal vagy a nélkül bérlésre adandó.

Bővebb felvilágosítást ad tekintetes **Balajthy László** ur Gesztetében, u. p. Feled.

Pályázati hirdetmény.

1890. sz. — Rimaszombat r. t. városánál rendszeresített, lemondás folytán megüresedett orvosi állásra ezennel pályázat nyitattik. — Felhivatnak mindazon magyar houpolgári minőségű, okleveles orvos-tudorok, kik ezen, évi 400 frt rendes fizetéssel s mel-lék járulékaival díjazott, állást elnyerni óhajtnak, hogy ez iránti, elméleti és gyakorlati képzettségüket igazoló okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeket, a polgármesteri hivatalban **1886. évi január hó 14-ike**, mint a választásra kitűzött határnapig adják be. Egy-idejűleg pályázók figyelmeztetvén az 1871. XVII. t. cz. 78. §. rendelkezéséhez képest ajánlatba leendő hozatalok iránti intézkedés megtételére.

Kelt Rimaszombat r. t. város képviselő testü-lének 1885. évi december hó 29-én tartott közgyü-léséből.
Szabó György, polgármester.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar kir. kincstár** végrehajthatónak **Gelb Ignác** szül. **Polyák Mária** végrehajtást szenvedő elleni 228 frt 91 kr. adótarozás és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Szeleze község határában fekvő a szelezei 41. sz. jkvben foglalt 1/12. urb. telekből Gelb Mariát 1/16. rész jutalékára az árverést 519 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi január hó 18 ik napján délelőtt 10 órakor Szeleze községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10%-át vagyis 51 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1885. évi október hó 30-ik napján. A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

Bérbe kiadó lakások.

A pokorági-utczában a 9. szám alatt egy 3 szoba, konyha, kamara és fatartóval álló lakás akár 1886. év Sz. György napjáig, avagy tovább is, a z o n n a l bérbe kiadó. — Különben a Losonezi-utczában a 47. szám alatt 1886. év Sz. György napjától tetszés szerint több évekre, s egy udvarban két különálló lakás együtt vagy elkülönítve bérlésre kiadó. Az első lakás áll 3 szoba, konyha, kamara, záros fatartó és egy rész kertből. A második lakás 2 szoba, konyha, kamara, záros faszín és kertből. — Bérleni szándékozók értekezhetnek **Benyo Béla** kereskedésében.

Hirdetés.

Alólirott igazgatóság tudomására hozza a rimaszombati t. cz. közönségnek, miszerint a földmives-iskola **tehenészete tejét** elárusítás végett minden nap **Tóth Gusztáv** ur sütő-üzletébe szállítja. E körülményt a tejjel élők figyelmébe ajánlja

a m. kir. földmives-iskola igazgatósága.

MAJOROSSY M.,

férfi-ruha készítő.

Rimaszombat, Temető-utca 4. sz. I. emelet.

Alólirott tisztelettel felajánlja szolgálatkészségét a beallt farsangra mindenféle divatos

báli öltönydarabok,
ugyszintén uraságok szolgazemélyzetei részére
egyenruhák (livrès)

bármint színben, kivánság szerint való gyors és jutányos áron elkészítésére.

Ez alkalommal felhívom a t. cz. közönség figyelmét még a raktáramban levő mindenféle

kész férfi- és gyermeköltönyeimre,

Magamat a t. cz. közönség pártfogásába ajánlva, maradtam
Teljes tisztelettel

Majorossy M., férfi-szabó.

Huszonhetedik évfolyam.
Előfizetési felhívás a

„Budapesti Bazar”

1886. évi folyamára.

A „Budapesti Bazar” egy év lefolyása alatt 2000 illusztráczió — képeken és ábrákon — mutatja be minden idényre a legújabb divatot, a fehérneműk legszebb mintáit, a kozimunkák minden ágazatát értelmes magyarázatokkal kísérve. Minden száma mellett relváltva hoz szabásrajzokkal nagy ivet himzőrajzokkal, monogramokkal és papírból kivágott szabásmintákat. A „Budapesti Bazar” minden száma mellé egy művészeleg rajzolt, színezett párizsi divatkép van mellékelve.

A „Budapesti Bazar” gazdag szépirodalmi részével, díszes kiállításával és hasznos mellékleteivel páratlanul áll a divatlapok között.

A „Budapesti Bazar” szépirodalmi részét egy iv regénymelléklettel bővítettük meg, melyből idővel **csinos könyvtár** gyűjthetnek az előfizetők.

A jövő évi regénymelléklet, a kedvelt francia író **Daudet Alfons**

„**VESTRIS KISASSZONY**”

czimü rendkívül érdekes regénye lesz.

A „Rózsaszinborítékot” annyira megkedvelt „Társalgó esarnok”-ot — **kérdések és válaszok** közlésére — továbbra is t. előfizetőknek engedjük át.

A „Budapesti Bazar” előfizetője, megrendelhet saját nevére **monogramot** fehérneműk jelzésé e.

A „Budapesti Bazar” a megrendelések rovatában ismerteti a főváros legjelesebb és legjutányosabb üzleteit.

Csak is a „Budapesti Bazar” részletti vidéki t. előfizetőit azon kedvezményben, hogy elfogad bármily tárgyra megrendeléseket.

Előfizetési feltételek.

A „Budapesti Bazar”-ra a regénymelléklettel együtt:
Egész évre (januártól—december végéig) . . . . . 10 frt — kr.
Fél évre (januártól—június végéig) . . . . . 5 frt — kr.
Negyed évre (januártól—március végéig) . . . . . 2 frt 50 kr.

Kedvezmény árban rendelhetik meg t. előfizetőink:

A „Kilencz milliomos ember” czimü regényt; 80 kr. Bolti ára: frt 1.20

A „Heiérn” czimü regényt; 80 kr. Bolti ára: 1 frt 20 kr.

A „Mégkeverő szere me” czimü regényt; 50 kr. Bolti ára: 80 kr.

Az előfizetési pénzek a „Budapesti Bazar” kiadóhivatalához küldendő (Koronaherceg-utca 17. szám.)

Mutatványszámot küldünk szivesen.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar kir. kincstár** végrehajthatónak **özv. Szeghő István** és **társai** végrehajtást szenvedő elleni 249 frt 60 kr. adó és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Agtelek községben fekvő az agteleki 17. sz. jkvben A. 1—10. sorsz. a. foglalt özv. Szeghő Istvánné sz. Szeghő Mária Varnay Mártonné sz. Szeghő Erzsébet, Antal Zsuzsanna férj. Horvay Györgyné, Antal Julianna férj. Tóth Sándorné, kiskoru Antal Borbála birtokára 602 frt 50 kr. és az agteleki 62. sz. jkvben A. 1—11. sorsz. a. foglalt Istók Mária férj. Szeghő Pálné birtokára az árverést 607 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi február hó 5-ik napján délelőtt 10 órakor Agtelek községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10%-át vagyis az agteleki 17. sz. jkvbi birtokra 60 frt 50 kr., az agteleki 62. sz. jkvbi birtokra 60 frt 70 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1885. évi november hó 17. napján. A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar kir. kincstár** végrehajthatónak **Tóth János** végrehajtást szenvedő elleni 47 frt 93 1/2 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Nagy-Recske községben fekvő a nagy-recskei 28. sz. jkvben foglalt 27/b. 27/c. hrsz. alatti btelekre s házra az árverést 565 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi január hó 27-ik napján délelőtt 10 órakor Nagy-Recske községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsírának 10%-át vagyis 56 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Rimaszombat, 1885. évi november hó 17-ik napján. — A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

Kiadóhivatal: Budapest, V., nádor-utca 7. sz.

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

pártoktól s kormánytól egyaránt független

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen mindennap, hétfőn és ünnepet követő napokon is, 16—20 oldalnyi terjedelemben.

Októbertől kezdve **rotációs gépen** nyomatik, mely a lapot **óránként 10,000 példányban,** teljes 16 oldalon, könyvalakban, **felvágva** állítja elő.

Minden héten **rendes ZENEMELLÉKLET** válogatott zenedarabokkal.

Előfizetési ára: egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.

Mutatványszámok egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.

Rovatvezető munkatársak: Antalik Károly, Gyöngyösy László, Luby Sándor, Schmittely József, Tábori Róbert, stb.

Munkatársak:
Pulszky Ferenc
Beksics Gusztáv
Törs Kálmán
Pesty Frigyes
Borostyáni Nándor
stb. stb.

Munkatársak:
Mikszáth Kálmán
Dr. Ágai Adolf
Bartók Lajos
Tóth Béla
Dr. Kenedi Géza felelős szerk.
stb. stb.